

एकपिङ्गल m. dass. BHARATA zu AK. 1, 1, 4, 65. ÇKDr.

1. एकपुरुष (एक + पु) m. der einzige Urgeist (s. पुरुष) PRAB. 116, 4.

2. एकपुरुष (wie eben) adj. nur aus einem Menschen bestehend: राष्ट्र

Bhāg. P. 6, 3, 7.

एकपुष्पा (von एक + पुष्प) f. N. einer Pflanze P. 4, 1, 64, Vārt. 1.

gaṇa अत्रादि zu P. 4, 1, 4. VOP. 4, 15.

एकप्रस्थ (एक + प्रस्थ) m. gaṇa मालादि zu P. 6, 2, 88.

एकफला (von एक + फल) f. N. einer Pflanze VOP. 4, 15.

एकबुद्धि (एक + बु) adj. nur einen Gedanken habend (Gegens. विभि-

न्नः) स्थानम् VID. 68. N. pr. eines Frosches PAÑKAT. V, 36. 246, 7.

एकभक्त (एक + भक्त) 1) adj. einem und demselben Herrn dienend M.

8, 363. — 2) n. einmaliges Essen am Tage: दिनार्धसमये ऽतीते भुष्यते नि-

यमेन यत् । एकभक्तमिति प्रोक्तं रात्रौ तत्र कदा च न ॥ SKANDA-P. im ÇKDr.

Jāñ. 3, 319. उपोष्य एकभक्तेन MBh. 13, 5146. 5149. u. s. w. Verz. d. B.

H. No. 1238.

एकभक्ति (एक + भ) f. = एकभक्त 2. Verz. d. B. H. No. 1198.

1. एकभाव (एक + भाव) m. das Einswerden, Einssein, Einverständ-

niss (Gegens. द्विधीभावः) आत्मैकभावेन Bhāg. P. 4, 31, 18. स्त्रीणां शत्रोः

कुमित्रस्य पण्यस्त्रीणां विशेषतः । यो भवेदेकभावेन न स जीवति मानवः ॥

PAÑKAT. III, 61. 62. एको भावः 63.

2. एकभाव (wie eben) adj. eines und desselben Wesens: या वै यूयं सो

ऽकमव्येकभावः MBh. 13, 3677.

एकभूत (एक + भूत) adj. ein und ungetheilt, ganz aufmerksam: निय-

तेनैकभूतेन मनसा Bhāg. P. 4, 8, 51.

एकमेवञ्च (एक + भो) n. 1) = एकभक्त 2. MBh. 13, 5161. 5213. 5216.

— 2) gemeinschaftliches Mahl MBh. 13, 6238. fg.

1. एकमति (एक + मति) f. der auf einen Gegenstand gerichtete Sinn

Bhāg. P. 4, 8, 21.

2. एकमति (wie eben) adj. einmüthig MBh. 12, 12723. Suçr. 1, 3, 3. ए-

कमतीभू PAÑKAT. 173, 19.

एकमनस् (एक + म) adj. 1) der seinen Sinn auf einen Gegenstand

gerichtet hat, nur einem Gedanken nachgehend, aufmerksam Pār. Gṛhy.

1, 8. MBh. 1, 1760. 13, 6509. R. 2, 103, 36. 4, 4, 20. 8, 3. Suçr. 1, 119, 12.

2, 382, 6. mit der Ergänzung compon.: एतदेकमनस् KATHIS. 13, 70. — 2)

einmüthig: विशः संजानते संमुखा एकमनसः AIR. Br. 8, 25. Vgl. संमनस्.

एकमय (von एक) adj. nur aus Einem bestehend: चारुणैकमयी च भूः

(bei einem Freudenfeste) KATHIS. 23, 85.

एकमुख (एक + मुख) adj. 1) das Gesicht nach einer Stelle gerichtet

habend, demselben Ziel zugewandt AV. 9, 4, 9. — 2) wobei Einer an der

Spitze steht, von Einem beaufsichtigt: द्यूतमेकमुखं कार्यं तस्कारज्ञानकार-

णात् Jāñ. 2, 203.

एकमूर्धन् (एक + मूर्) adj. = एकमुख 1.: एकमूर्ध्निभि लोकमेकम् AV.

8, 9, 15.

एकमूला (von एक + मूल) f. N. zweier Pflanzen: Linum usitatissimum

(अतसी) und Desmodium (Hedysarum) gangeticum Dec. शालपणी

VAIDJ. im ÇKDr.

एकपष्टिका (von एक + पष्टि) f. Perlenschmuck von einer einzigen

Schnur AK. 2, 6, 3, 7. H. 661.